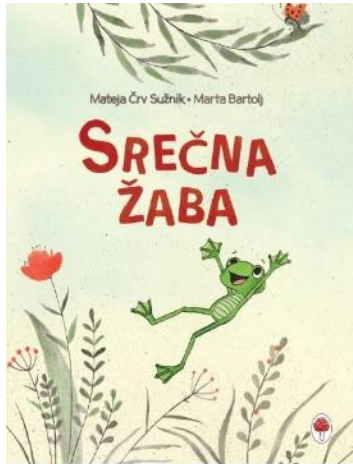

Črv-Sušnik, Mateja: **Srečna žaba**.

Ilustr. Marta Bartolj. Hlebce : Zala, 2023, 25 str.

| C – 1. stopnja

| poškodbe, pomoč, predsodki, žabe, lisice, ježi, prijateljstvo, živali v domišljiji

Prisrčna slikanica za otroke v predšolskem obdobju in 1. triletju OŠ, za družinsko branje in pogovore. 😊 Dragocenost te živahne zgodbe je, da domišljeno podira predsodke in stereotipe, nismo samo takšni, kot na splošno velja, vsakdo nas lahko preseneti z dobrim ... Opozarja tudi na pomen medosebne pomoči in na to, da prijatelja spoznaš v nesreči.

Žabica je bila tako vesela lepega jutra in tega, da je luštno zelena in gibčna, da je skakala in skakala ter nazadnje nepremišljeno skočila z visokega štora in jo je zbolelo v nogi: »Av! Av!« Njene krike je slišala lisica; da, tista lisica požrešna tatica, ampak ne, tokrat je prav ona pomagala žabici, stekla je namreč po ježa. Da, po ježa, ki menda samo pika in se zvit v klobčič ne zmeni za nikogar, ampak ne, v resnici je že volku zacelil rano na taci, tokrat pa je ugotovil, da ima ponesrečena žabica le buško in ji svetoval kopel v hladni vodi. Ko se je izkazalo, da ji to res koristi, sta lisica in jež odšla vsak na svoj konec. Žabica pa je premišljevala, kakšna neumnica je bila, ker je tako visoko skakala, ampak ... če se ne bi ponesrečila, ne bi spoznala, da sta lisica in jež lahko tudi prijazna. 😊 Žabica se že veseli, nova prijatelja bo povabila na čaj!

Spodbude za branje:

Morda takole: V lepem jutru je žabica skakala in skakala, neprevidno skočila z visokega štora in se malo ponesrečila, zbolela jo je noga! Toda, zakaj ima potem slikanica naslov *Srečna žaba*?

Lahko se malo pogovarjamo o žabi, lisici in ježu: kakšne so te živali? Kar pač vemo o njih, npr. pravimo, da je lisica tatica itd.

Otroke v predbralnem obdobju morda spodbudim, da skušajo ob ilustracijah ugotoviti, kaj se je dogajalo.

Besedilo doživeto preberem, otroci opazujejo ilustracije. Otroci v 1. triletju slikanico preberejo tudi sami.

Po branju obnovimo zgodbo. Na pamet ali ob ilustracijah.

Pogovor: Kaj ponavadi pravimo za lisico in kaj je naredila v tej zgodbi? Kaj pa jež? Kaj je spoznala žabica? (Je sicer nespametno skakala, toda prav zaradi poškodbe je spoznala, da sta lisica in jež pravzaprav drugačna, kot mislimo, da sta. Pomagala sta ji in vsi trije so postali prijatelji.)

Spodbujam otroke, da pripovedujejo svoje izkušnje iz vsakdana. Temeljito se pogovorimo o predsodkih in stereotipih.

Nadaljnje spodbude za branje:

Živahna ilustracija v prijaznih »gozdnih« barvah lepo podpira dogajanje, obogati pa ga tudi z drugimi prebivalci gozda; posebno miške radovedno spremljajo dogajanje. Poiščemo vse podrobnosti na ilustracijah in jih poimenujemo.

Imenitni sta tudi ilustraciji na veznih listih, ki začenjata in zaključujeta zgodbo. Zgodbo pripovedujemo ob ilustracijah.

Lahko jo tudi odigramo. Kdo bo žabica, kdo lisica in kdo jež? Pri ponovitvah bodo otroci morda želeli vključiti tudi druge gozdne živali: bodimo pozorni, katere in zakaj? Kaj in kako bodo te živali govorile? (Ob tem vidimo, kako otroci razumejo in občutijo zgodbo, kakšne svoje rešitve ponujajo idr.)

Vse bo šlo lažje, če bodo otroci v rokah držali igrače ali lutke nastopajočih živali. Lahko pa pri likovni vzgoji sami izdelamo preproste lutke (medpredmetna povezava).

Otroci bodo morda želeli s to igrico gostovati pri mlajših ali celo pri starejših otrocih.

(Preverjeno v okviru medvrstniškega branja v medgeneracijskem projektu Bralne značke.)